

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Випуск 7

*Матеріали VI Всеукраїнської
науково-практичної конференції
“Державне управління та місцеве самоврядування в Україні
в контексті європейської інтеграції”,
м. Київ, МАУП, 17 листопада 2011 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2012

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 11 від 21.12.11)*

Редакційна колегія:

А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (заступник голови), канд. техн. наук;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук, проф.;
О. В. Куроченко, д-р екон. наук, проф.;
А. С. Лисецький, д-р екон. наук, проф.;
І. П. Розпутенко, д-р наук держ. упр., проф.;
Г. П. Ситник, д-р наук держ. упр., проф.;
Ю. П. Сурмін, д-р соціальних наук, проф.;
В. В. Утвенко, канд. іст. наук, доц.;
Н. М. Чернуха, д-р пед. наук, проф.;
М. В. Чечетов, д-р наук держ. упр., проф.;
Н. П. Ярош, д-р наук держ. упр.

Видання здійснене в рамках проекту
“Наукові праці МАУП”

Становлення і розвиток української державності : [зб. наук. пр.] /
МАУП. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 7: Матеріали VI Всеукраїнської науково-практичної конференції
“Державне управління та місцеве самоврядування в Україні в контексті
європейської інтеграції”, м. Київ, 17 листоп. 2011 р. / редкол.: А. М. Подо-
ляка (голова) [та ін.]. — 2012. — 382 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано статті учасників науково-практичної
конференції, присвяченої найважливішій проблемі сьогодення — становлен-
ню України як держави. Розглядається формування державності в Україні у
різні періоди історії та в різних аспектах.

Для науковців і державних службовців, політиків і політологів, викладачів
і студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і су-
спільства.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Курчина Т. О.

Державне управління забезпеченням
інформаційної безпеки:
організаційно-правовий аспект 248

Левандовська Н. М.

Удосконалення методів планування
виробництва та реалізації продукції
на підприємстві 252

Маяцька О. Ю.

Соціально-психологічна взаємодія
студента і студентської групи
в аспекті формування стандартів
спільної поведінки 255

Медвідь М. Ф., Ольховик А. А.

Соціальна політика в Україні:
теорія і практика 262

Носуля О. П.

Необхідність упровадження засад
світового досвіду з проблем
організованої злочинності
та корупції в Україні 267

Пилипишин С. С.

Управління фінансами фізичних осіб .. 274

Проценко І. О.

Державний вимір освітньої
парадигми 277

Радзімовська С. Ф.

Європейська інтеграція та суверенітет
національних держав 283

Січкарь О. М.

Аналіз економічного потенціалу
підприємства 286

Стогний Е. М., Крець А. М.

Трансформація природної
и политической рент 290

Тимошин Ю. В.

Методологія аналізу державного
управління в класичних і сучасних
державно-правових дослідженнях 293

Третяк О. Л.

Служба безпеки України в системі
державного управління України 300

Чайковська Л. В., Сацевіч В. О.

Міжнародно-правова та економічна
парадигма сучасного ринку
паливно-енергетичних ресурсів 304

Бабак А. К.

Політичний режим та механізм
державного управління в Україні 308

Бурла С. С.

Підвищення соціального захисту
державних службовців як умова
забезпечення їх діяльності 312

Вахній О. В.

Основні напрями державного
регулювання суспільної моралі
в Україні 315

Гулай Л. А.

Гендерний аспект проблеми насильства
над жінками в сім'ях 319

Дубова О. О.

Реформування системи місцевого
самоврядування в умовах
євроінтеграції України 321

Сірик А. О.

Становлення правової держави
в Україні 324

Сурженко М.

Проблеми розподілу владних
повноважень в Україні
в умовах євроінтеграції 327

Черненко Ю. С.

Роль спадщини Іммануїла Канта
для становлення сучасної
української держави 330

Алжум Майсара

Інформаційна діяльність
у сфері державного управління 335

Бушин О. О.

Політична освіта в Україні
в сучасних умовах 338

Костенко А. Ю.

Регіональна політика
в Україні 340

Содель Ю. В.

Виконавча влада і місцеве
самоврядування в умовах становлення
правової держави в Україні 343

Медвідь Ф. М., Кулявець А. В.

Формування владної еліти
в Україні: питання теорії
і практики 346

ПОЛІТИЧНА ОСВІТА В УКРАЇНІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Становлення і розвиток української державності, вип. 7, с. 338–339

Політична освіта, як відомо, виступає процесом засвоєння знань про закономірності соціально-політичного розвитку, про державні і політичні структури та інституції, їх устрій та функціонування, про демократичні принципи й процедури суспільно-політичної взаємодії [1, 508–509]. Найперше з чого треба починати, на наш погляд, — розгляд політичної освіти з визначення самого терміна “освіта”. Сама освіта виступає цілеспрямованою діяльністю суспільства, яка допомагає засвоїти соціальний досвід, увійти в систему існуючих соціальних зв’язків, зберігаючи і розвиваючи свою неповторну індивідуальність. Стосовно політичної освіти, то тут вона виступає одним із інструментів морального відродження. Потрібно сформулювати правильне бачення політичної еліти в очах простих громадян, та за допомогою освіти подолати ілюзію про необмежені можливості сильної держави. В сучасних умовах політична освіта постає засобом збереження і зміцнення державності.

В Україні формування цілісної системи політичної освіти, що спирається на багатовікові традиції вітчизняної політичної думки, розпочалось водночас із здобуттям нею державної

самостійності, початком реформування суспільства на принципах демократії та цивілізованості. На початковій стадії становлення цієї системи найсерйознішою проблемою постала проблема подолання серед широкого загалу і в структурах державної влади упередженого, негативного ставлення до самої політичної системи. Зазначена проблема була пов’язана з існуванням стереотипів на кшталт кваліфікування певної частини гуманітарної інтелігенції як політично небезпечної, ототожнення політичної науки з попередньою заідеологізованою, заформалізованою, задогматизованою системою політичної освіти під патронатом однієї партії [3, 117–125].

За цих несприятливих умов в Україні все ж сформулювалась упродовж перших п’яти років державної самостійності розгалужена інфраструктура політичної освіти. Формування в Україні національно-політичної школи і державних програм розвитку політичної освіти сприятиме становленню й розвитку України як демократичної, соціальної, правової держави, використанню творчого потенціалу її суспільних наук, державних структур, підвищенню її авторитету у світовому співтоваристві.

Завданням, яке стояло перед Україною на початку 90-х років і на сьогодні особливо не змінилось. Найважливіше — це консолідація суспільства на єдиній ідейній основі, що допоможе розв'язати найважливіші соціальні, економічні, політичні, правові проблеми. Звісно, все, що зазначене вище, має розвиватись та змінювати політичний стан в Україні, але, на жаль, це не так. Існує багато проблем, які мають бути розв'язані в освіті, особливо в політичній сфері. Наприклад, дається взнаки відсутність науково-методичних центрів, які б координували діяльність наукових і навчальних закладів для вирішення актуальних політичних проблем. Змістом політичної освіти є завдання про закономірності соціально-політичного розвитку, про державні та політичні структури та інституції, про демократичні принципи й процедури суспільно-політичної взаємодії. Політичне знання передбачає мінімум необхідного знання, без якого повноцінне життя неможливе. Сучасний стан політології в Україні обумовлений трансформацією суспільства й особливостями розвитку наукового знання. Негативно на розвиток політичної освіти впливає і те, що одні вчені зберегли і посилили свою залежність від влади, інші — приєднались до партій і рухів, зайнявшись теоретичними обслуговуваннями їхніх інтересів.

На сьогодні Україна на шляху встановлення демократичної державності, що вплинуло на розвиток

вітчизняної політичної науки. На початку ХХІ ст. існувало багато невирішених проблем, але на сучасному етапі можна сказати, що простежується певна стабільність та вплив на політичні процеси. Очевидним досягненням політичної освіти в Україні є її визначення специфіки та методології [2, 239–262].

Також позитивним процесом є і той факт щодо включення політології в інфраструктуру наукового знання, поява багатьох вітчизняних політичних посібників, а інституціоналізація політичної науки сприяє формуванню політиків-професіоналів і політично компетентних громадян.

Отже, можна сказати, що Україна ще розвиває свою політологічну освіту. Звичайно, є свої досягнення, але потрібно ще багато працювати. Найголовніше — це розвинути соціально-гуманітарну думку, від якої українське суспільство певний час було ізольоване.

Література

1. Бабкін В. Д., Горбатенко В. П. Політична наука і освіта // Політол. енцикл. словник. — К.: Генеза, 2004. — С. 508–509.
2. Денисенко В. М., Матвієнків С. М., Штерн В. Ю. Політологія. Вступ до спеціальності: Підруч. для студ. вищ. навч. закл. — Л.: Астролябія, 2007. — 360 с.
3. *Політологія: Підручник* / За ред. О. В. Бабкіної, В. П. Горбатенка. — 3-тє вид., переробл., допов. — К.: ВЦ “Академія”, 2008. — 568 с.